

Resolució 166/2020, de 27 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 814/2019

Administració reclamada: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Inventari de boscos singulars de Catalunya.

Sentit de la resolució: Desistiment

Resum: Aquesta actitud reiterada i sistemàtica de desinterès en la defensa de la Reclamació, especialment necessària quan la pròpia persona reclamant ha optat pel procediment de mediació, en contrast amb l'abundància de raons exposades pel DARPA d'oposició a l'accés sol·licitat, s'ha de considerar equivalent a un desistiment *de facto* de la Reclamació.

Paraules clau: Generalitat. Estudis. Boscos. Reclamació contra inadmissió. Derivació. Inviabilitat de la mediació. Falta d'impuls del reclamant.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 814/2019, presentada contra el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARPA) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada a l'antecedent 2. La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 19 d'octubre de 2019 la persona reclamant demana al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació "el document que detalla l'inventari de boscos singulars de Catalunya: <http://territori.gencat.cat/es/detalls/Article/CREAF-Catalunya-presenta-inventari-dels-seus-boscos-mes-singulars>".
3. El 5 de novembre de 2019 el Ministeri d'Agricultura va derivar la sol·licitud anterior al DARPA.
4. El 5 de desembre de 2019 el DARPA inadmet la sol·licitud anterior *per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió a l'article 29.1.a LTAIPBG. En aquest article s'hi estableix que són inadmeses les sol·licituds si demanen notes, esborranys, resums, opinions, o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic. L'estudi sobre boscos singulars és un document de treball intern en el qual s'hi expressa la mera opinió dels autors de l'estudi i com a tal no té rellevància pública, és un document de base que servirà per a l'elaboració del futur inventari. Com mera expressió de l'entitat que ha redactat*

el document, les dades que conté no han estat contrastades ni consensuades i és per això que és un document preliminar sense rellevància pública.

5. La Reclamació presentada el 14 de desembre de 2019 considera que el document sol·licitat sí que té rellevància pública i indica que per això el sol·licita.
6. El 18 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al DARPA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que n'és causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà al Departament al procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
7. El 17 de gener de 2020 la GAIP rep l'informe del DARPA. Reitera les raons de la inadmissió de la sol·licitud. Dissenteix de la motivació de la Reclamació, doncs considera que el document sol·licitat no conté dades d'interès públic, ja que no és pròpiament un inventari de boscos, sinó un simple estudi que expressa opinions personals no consensuades. Considera que la difusió del document podria generar confusió, entre altres motius perquè molts propietaris afectats desconeixen la seva inclusió al mateix. Adjunta el llistat dels 520 propietaris afectats.
8. El 22 de gener de 2020 la GAIP trasllada l'informe del DARPA a la persona reclamant i el convida a presentar al·legacions durant els cinc dies següents. No consta resposta de la persona reclamant.
9. Després de diversos intents infructuosos de contactar telefònicament amb la persona reclamant, el 6 de febrer de 2020 la GAIP convoca formalment la primera sessió de mediació pel 21 de febrer de 2020, convocatòria que es notificada a les parts.
10. El 21 de febrer de 2020 la persona reclamant no assisteix a la sessió de mediació, ni excusa la seva assistència, ni atén les diverses comunicacions que se li han fet des de la GAIP per a confirmar-la.
11. El 21 de febrer de 2020 el mediador certifica la impossibilitat de la mediació i la consegüent resolució de la Reclamació pel Ple de la GAIP, del qual se'n ha donat trasllat a les parts.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per a tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Desistiment

Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, de 1 de octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, tot interessat pot desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas procedirà que l'Administració declari conclòs el procediment corresponent. En aquest cas, si bé la persona reclamant no ha expressat la seva voluntat de desistir, aquesta pot deduir-se inequívocament del comportament que ha mostrat en la tramitació de la seva Reclamació.

Efectivament, els antecedents posen de manifest que la persona reclamant, a part de presentar la Reclamació i demanar la mediació per mitjans electrònics, no ha emès cap comunicació relativa a la seva tramitació, tot i les reiterades invitacions formulades pels serveis de la GAIP. Així mateix, en contrast amb l'abundància d'arguments del DARPA que el porten a concloure la inadmissibilitat (sens perjudici que la GAIP pugui no compartir aquesta valoració) de la sol·licitud de informació de la que deriva la Reclamació i dissentit motivadament de la fonamentació d'aquesta, la persona reclamant ni tant sols ha contestat o qüestionat els raonaments de l'Administració, tot i haver estat convocada expressament a fer-ho. Finalment, no s'ha presentat a la sessió de mediació sol·licitada per ella mateixa, en la qual hauria pogut defensar les seves pretensions, tot i poder-se celebrar per mitjans electrònics, tal i com va sol·licitar, ni ha excusat la seva falta d'assistència, ni respost els múltiples intents de comunicació efectuats des de la GAIP.

Aquesta actitud reiterada i sistemàtica de desinterès en la defensa de la Reclamació, especialment necessària quan la pròpia persona reclamant ha optat pel procediment de mediació, en contrast amb l'abundància de raons exposades pel DARPA d'oposició a l'accés sol·licitat, s'ha de considerar equivalent a un desistiment *de facto* de la Reclamació.

En conseqüència, procedeix finalitzar aquesta Reclamació pel desistiment de la persona reclamant.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de febrer de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 814/2019 per desistiment i disposar la publicació de la present resolució a la web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.